

ÎNCHEIERE

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Victor Burduh
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Denis Voinicov,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Denis Voinicov
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Continent” cu privire la repunerea în
termen a cererii de chemare în judecată, încasarea salariului pentru munca prestată
supraprogram, compensației pentru concediul anual nefolosit și prejudiciului moral,
împotriva încheierii din 24 ianuarie 2018 și deciziei din 20 iunie 2018 a Curții
de Apel Chișinău,

constată:

La 09 decembrie 2016 Denis Voinicov a depus cerere de chemare în judecată,
ulterior concretizată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Continent” (în
continuare SRL „Continent”) cu privire la repunerea în termen a cererii de
chemare în judecată, încasarea salariului pentru munca prestată supraprogram,
compensației pentru concediul anual nefolosit și prejudiciului moral în sumă totală
de 164 500 lei. (f.d.2-6, 28-29, vol.I)

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că prin contractul individual de
muncă nr. 11 din 01 decembrie 2010 încheiat cu SRL „Continent” a fost angajat în
funcție de depozitar. Prin ordinul nr.61-JI din 08 iunie 2016 a fost concediat în
baza art.86, alin (1), lit. c) Codul muncii.

Reclamantul a menționat că pe parcursul activării sale la SRL „Continent” el
a lucrat câte 6 zile pe săptămână, dar pârâtul i-a achitat salariul reieșind din
calculul de 5 zile pe săptămână. Consideră că neachitarea de către angajator a
salariului corespunzător timpului de muncă contravine legislației în vigoare.

Reclamantul a invocat că SRL „Continent” este obligată să-i achite pentru
anii 2011, 2012, 2013 timpul de muncă supraprogarm și munca în timpul zilelor de
sărbătoare.

Totodată reclamantul a mai indicat că SRL „Continent” la eliberarea sa din
funcție nu i-a achitat integral compensația pentru concediul nefolosit pentru anul
2016. Mai mult ca atât, la momentul concedierii a constatat că SRL „Continent”
având două carnete de muncă de tip nou pe numele său cu nr. AA 04026224 și AB

0585652, incorect a făcut toate mențiunile sale în carnetul de muncă cu nr. AB 0585652, angajatorul urma să le indice în carnetul de muncă cu nr. AA 04026224. Reclamantul a indicat că a solicitat corectarea erorii comise de angajator, însă i s-a refuzat.

Reclamantul a menționat că constatând toate încălcările fostului angajator, la 18 iulie 2016 s-a adresat la Inspectoratul de Stat al Muncii cu petiție cu privire la încălcarea legislației muncii de către SRL „Continent”. Însă Inspectoratul de Stat al Muncii la examinarea petiției sale nu s-a conformat legii și eronat a constatat că SRL „Continent” nu a încălcat legislația muncii la concedierea sa.

Prin hotărârea din 24 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție acțiunea în partea cerințelor înaintate de către Denis Voinicov cu privire la încasarea salariului restant pentru munca prestată supraprogram pentru zilele de sâmbătă, pentru anii 2011-2012, s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea în partea cerințelor înaintate de Denis Voinicov cu privire la încasarea salariului restant pentru munca prestată supraprogram pentru zilele de sâmbătă, pentru anii 2013-2016, compensației pentru concediul anual pentru anul 2016 în mărime de 6 762, 90 lei și prejudiciului moral în mărime de 3 600 lei. (f.d. 152, 158-163, vol.I)

Prin încheierea din 24 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a ridicat de la examinare cauza și s-a restituit în instanța de fond, pentru emiterea unei hotărâri suplimentare cu privire la cererea de repunere în termen a pretențiilor lui Denis Voinicov privind încasarea salariului restant pentru munca prestată supraprogram, pentru anii 2011-2012. (f.d.171-172, vol.I)

La 07 martie 2018 SRL „Continent” a depus cerere de corectare a erorii și anume a indica în dispozitivul hotărârii că se respinge cererea lui Denis Voinicov de repunere în termenul de prescripție a pretențiilor cu privire la încasarea salariului restant pentru munca prestată supraprogram pentru zilele de sâmbătă, pentru perioada 01 decembrie 2010 - 01 decembrie 2013 și respingerea ca neîntemeiată a acțiunii în partea cerințelor înaintate de Denis Voinicov privind încasarea salariului restant pentru munca prestată supraprogram pentru zilele de sâmbătă, pentru perioada 02 decembrie 2013-17 iunie 2016

Prin încheierea din 19 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost corectată eroarea, s-a indicat în dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 24 iulie 2017, în partea respingerii pretențiilor ca fiind neîntemeiată pentru 2013-17 iunie 2016. În rest cererea cu privire la corectarea erorilor s-a respins ca fiind neîntemeiată. (f.d.181, vol.I)

Prin hotărârea suplimentară din 19 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins cerința cu privire la repunerea în termenul de prescripție a pretențiilor lui Denis Voinicov cu privire la încasarea salariului restant pentru munca prestată supraprogram pentru zilele de sâmbătă, pentru anii 2010-2012. (f.d.182-184, vol.I)

Prin decizia din 20 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Denis Voinicov, s-a menținut hotărârea din 24 iulie 2017, hotărârea suplimentată din 19 martie 2018 și încheierea din 19 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d.216, 217-226, vol.I)

La 17 octombrie 2018 Denis Voinicov a declarat recurs împotriva încheierii din 24 ianuarie 2018 prin care cauza a fost remisă instanței de fond pentru adoptarea unei hotărâri suplimentare și deciziei din 20 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

solicitând admiterea recursului, casarea acestor acte cu adoptarea unei soluții noi de casare a hotărârii, hotărâri suplimentare și încheierii instanței de fond, cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii. (f.d.147-149, vol.II)

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat, că instanțele de judecată au interpretat în mod greșit legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept procedural și material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

La 05 decembrie 2018 SRL „Continent” a depus referință, solicitând ca cererea de recurs declarată de către Denis Voinicov să fie respinsă ca neîntemeiată, cu menținerea încheierii și hotărârii instanței de apel. (f.d.24, vol. II)

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 20 iunie 2018, expediată participaților la proces prin intermediul oficiului poștal la 12 iulie 2018, confirmare despre recepționarea deciziei de către recurent la dosar lipsește. (f.d.227)

În aceste circumstanțe recursul, declarat la 17 octombrie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Denis Voinicov este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Denis Voinicov a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Denis Voinicov asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Denis Voinicov, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Denis Voinicov inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Denis Voinicov, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Victor Burduh

Maria Ghervas